

«ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΠΗΓΗΣ ΖΩΗΤΑΝΟΥ ΝΕΡΟΥ»

Γ τις 12 Ιουλίου τιμάται και έορτάζεται ή μνήμη του εφάμιλλου των παλαιών ασκητών συγχρόνου μας όσιου πατρός Παΐσιου.

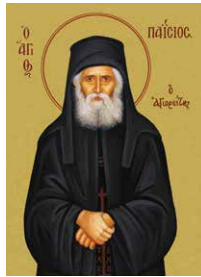
Πίστευε και αγαπούσε τον Χριστό αυθεντικά και γνήσια, όπως μπορεί κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος να διαπιστώσει από τον δυναμισμό, την θυσία και την αυταπάρηση του αγώνα και της άσκησης του.

Δόξασε τον Θεό με τό φωτεινό παράδειγμα της ζωής του και ο Θεός τον αντιδόξασε με τον πλούτο της χάριτός Του.

Πρόσφερε «τροφήν βεβαιούσαν καρδιαν»· δηλαδή, χόρταινε και γέμιζε και στερέωνε τις καρδιές αυτών που τον πλησίαζαν για ουσιαστική βοήθεια· και πλήθη ανθρώπων είναι ευγνωμονες στον αληθινό άνθρωπο του Θεού όσιο Παΐσιο, που δεν υπολόγιζε χρόνο και κόπο για να βοηθήσει τους ταλαιπωρημένους ανθρώπους της εποχής μας.

Είναι θαυμαστή ή πνευματική σοφία αλλά και ή απλότητα του λόγου του και των συμβουλών του. Τιμώντας την μνήμη του ως ανθολογήσουμε ένα ελάχιστο δείγμα, που επιβεβαιώνει αυτή την αλήθεια.

«Η καλωσύνη πάντα σκορπάει χαρά, διώχνει σύννεφα, ανοίγει καρδιές σαν την ανοιξιάτικη λιακάδα, που βγάζει άνθη από την γη, θερμαίνει ακόμη και τά φίδια και τά βγάζει από τις παγωμένες τους τρύπες για να χαρούν και αυτά την καλωσύνη του Θεού.

«Οί κακότεροποι άνθρωποι είναι πάντα πνιγμένοι από λογισμούς και με την παγωμένη τους καρδιά παγώνουν και πνίγουν με λογισμούς τους πονεμένους ανθρώπους, που καταφεύγουν σ' αυτούς να παρηγορηθούν· ενώ οί άνθρωποι της καλωσύνης, με την πνευματική τους (άρχοντική) αγάπη, την σφιχτή με πόνο, πνίγουν δαίμονες, ελευθερώνουν ψυχές και σκορπάνε θεϊκή παρηγοριά στους συνανθρώπους τους» (ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ, σελ. 110).

«Δέν υπάρχει έξυπνότερος άνθρωπος από τον ελεήμονα, που δίνει γήινα, φθαρτά πράγματα και αγοράζει άφθαρτα, ουράνια. Όπως δέν υπάρχει πιό ανόητος στον κόσμο από τον πλεονέκτη, που μαζεύει συνέχεια και στερείται συνέχεια και στο τέλος αγοράζει την κόλαση με τις συγκεντρωμένες του οικονομίες. Αυτοί φυσικά που χάνονται σε υλικά πράγματα, τυχουν τελείως χαμένο γιατί χάνουν και τον Χριστόν» (ό.π. σελ. 107).

«Όπως μιά τρυπούλα στην κονσέρβα είναι σε θέση να την βρωμίσει γιατί παίρνει άερα, έτσι και ένας υπερήφανος μόνο λογισμός εάν περάσει στο κεφάλι μας, παίρνει τότε άερα και άχρηστεύονται οί άρετές μας» (έ. ά. σελ. 142).

«Όσο μπορείτε, να καλλιεργήσετε την πνευματική άρχοντιά και πνευματική λεβεντιά. Την ζήλεια μήν την αφήσετε να μπει μέσα από τά σύρματα, διότι όλη την καλωσύνη σας

ΤΙ ΘΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ;

Ο δισεκατομμυριούχος συνιδρυτής και «εγκέφαλος» της εταιρείας Άπλ (Apple) Στήβ Τζόμπς (1955-2011), πού έφερε την επανάσταση στους ύπολογιστές και στην τηλεφωνία, συγκινεί μέ τά τελευταία του λόγια, κάνοντας έναν προσωπικό άπολογισμό και δίνοντας συμβουλές άναφερόμενος στό τί άξίζει περισσότερο στην ζωή:

«Έχω φτάσει στό άποκορύφωμα της έπιτυχίας στόν έπιχειρηματικό κόσμο. Στά μάτια τών άλλων, ή ζωή μου είναι μία έπιτομή της έπιτυχίας. Ωστόσο, πέρα από τή δουλειά, ή χαρά μου είναι λίγη.

Ο Θεός μās έδωσε τίς αισθήσεις για νά έπιτραπεί σέ όλους νά αισθανθούν τήν αγάπη στην καρδιά τους, όχι τίς αυταπάτες πού φέρνει ό πλούτος. Τόν πλούτο πού έχω κερδίσει στή ζωή μου δέν μπορώ νά τόν πάρω μαζί μου. **Αυτό πού μπορώ νά πάρω μαζί μου είναι μόνο οί άναμνήσεις έργων, λόγων, σκέψεων πού τυλίχτηκαν από τήν αγάπη.** Αυτός είναι ό πραγματικός πλούτος πού μās άκολουθεί, μās συντροφεύει και μās δίνει τήν δύναμη και τό φώς νά συνεχίσουμε».

Τελικά, όπως φαίνεται, ό άνθρωπος δέν μπορεί νά ξεχάσει τήν φύση του! Ότι δηλαδή είναι εικόνα του Θεού. Έτσι φθάνει, έμπειρικά, στό συμπέρασμα της διδασκαλίας του Χριστού. Για τό θέμα πού θίγει ό Τζόμπς, λέει ό Χριστός:

«Μή μαζεύτετε θησαυρούς πάνω στην γή, όπου ό σκώρος και ή ύγρασία τούς άφανίζει· και όπου κλέφτες κάνουν διαρρήξεις και τούς κλέβουν. Αντίθετα, νά μαζεύτετε θησαυρούς στόν ουρανό, όπου ούτε σκώρος, ούτε ύγρασία τούς άφανίζουν. Και

όπου κλέφτες δέν κάνουν διάρρηξη και δέν τούς κλέβουν. Γιατί όπου είναι ό θησαυρός σας, εκεί θά είναι και ή καρδιά σας» (Μαθ. 6, 19-21).

Φυσικά, όλοι οί πλούσιοι δέν υπέστησαν ζημία του πλούτου τους, ούτε από φυσική φθορά, ούτε λόγω ληστείας! Κάποιοι, βέβαια, τό έπαθαν! Όμως, ό πλούτος πού επενδύθηκε σέ έργα αγάπης και φιλανθρωπίας βρίσκεται πλέον ασφαλισμένος στην «Τράπεζα» του Θεού!

Όταν κάνουμε στόχο μας, άποκλειστικά τήν συγκέντρωση υλικών αγαθών, τό μυαλό μας έγκλωβίζεται στην διαχείρισή τους. Γιατί ή καρδιά μας (=τό φρόνημά μας) κολλάει σέ εκείνο πού θεωρούμε θησαυρό μας, δηλαδή τό πιο πολύτιμο για μās. Συνεπώς, αν «κολλήσουμε» στην αγάπη, υπάρχουν χίλιοι-δυό τρόποι νά τήν εφαρμόσουμε! Γι'αυτό και ό Τζόμπς μιλάει για **έργα, λόγια, σκέψεις** αγάπης. Νά, πώς έννοούσε τήν αγάπη ό άγιος Παΐσιος ό άγιορείτης (+1994):

«Μιά φορά μου ήρθε ένας νέος πού είχε ψυχολογικά προβλήματα και νόμιζε ότι δέν τόν αγαπούσε κανένας στόν κόσμο. Καθίσαμε και άρχισε νά μου μιλάει άδιάκοπα επί πολλές ώρες. Έγώ καθόμουν άκίνητος πάνω σέ μία πλάκα. Τόν άκουγα χωρίς νά μετακινούμαι, για νά μήν του δείξω, ότι δέν τόν προσέχω, δέν τόν αγαπώ. Κρύωσα κιόλας από τήν πλάκα(!)» (Πρεσβ. Δ. Τάτση, Άθωνικό ήμερολόγιο, 1988, σελ. 89).

Σίγουρα μπορούμε νά κάνουμε πολλά πράγματα στόν δρόμο πού μās υπέδειξε έργω και λόγω ό Χριστός! **Άρχιμ. Ν.Κ.**

θά τήν μουνταρέψει, όπως τό ψόφιο ποντίκι μέσα στό πιθάρι μέ τό λάδι» (έ. ά. σελ. 175).

«Όσοι αναπαύονται μέσα στόν υλικό κόσμο και δέν άνησυχούν για τήν αιώνια σωτηρία τους μοιάζουν μέ τά άνόητα πουλάκια, πού δέν θορυβούν μέσα στό αυγό για νά σπάσουν τό τσόφλι, νά βγούν έξω νά

χαρούν τόν ήλιο -τό ουράνιο πέταγμα στην παραδεισένια ζωή- αλλά παραμένουν άκίνητα και πεθαίνουν μέσα στό τσόφλι του αυγού» (έ. ά. σελ. 180).

Μακάρι τά θεόσοφα λόγια του Όσίου Παΐσιου νά άγγίζουν τίς καρδιές μας.

Άρχιμ. Σ.Δ.

ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ !

Πόσο δίκαιο είχε ο προφήτης και βασιλιάς Δαυΐδ όταν έλεγε: «Είπε ο άμναλος, μέσα στην καρδιά του, δέν υπάρχει Θεός» (Ψαλμ. 52,2). Όντως ή άθεΐα είναι πνευματική τρέλλα!

Ο άγιος Ίωάννης ο Χρυσόστομος λέει: «Δέν υπάρχει θεμέλιο· πώς στέκεται ή οικόδομή; Δέν υπάρχει καρίνα, ή βάση του πλοίου· και πώς αυτό επιπλέει; Δέν υπάρχει οικόδομος· και πώς έγινε τό σπίτι; Δέν υπάρχει μουσικός· και πώς ακούγεται από τή λύρα μουσική; Δέν υπάρχει αυτός πού προβλέπει και πώς μέσα απ' όλα άναδεικνύεται ή πρόνοια του Θεού; Δέν υπάρχει ήνίοχος· και πώς οδηγούνται τά άρματα των τεσσάρων τροχών;

Δέν υπάρχει άγαλατοποιός· και πώς έγιναν οί άνθρωποι πού βρέθηκαν στον κόσμο όπως τά άγάλατα; Δέν υπάρχει καμαροποιός· και τότε ποιός στερέωσε σαν καμάρα τον ήλιο στον ουρανό; Δέν υπάρχει λαμπαδούχος· και τότε ποιός έστησε τή σελήνη σαν άσημένα λαμπάδα μέσα στη νύχτα; Δέν υπάρχει αυτός πού φωτίζει και τότε ποιός έδωσε σε σένα άστέρια να σου φέγγουν; Δέν υπάρχει αυτός πού έφτιαξε «φώτα μεγάλη μόνα»· και τότε ποιός τοποθέτησε σε τόσο ύψος τά άστέρια και τά έκανε να ανάβουν σαν λυχνάρια; Δέν υπάρχει ο Δημιουργός· και πώς ή καλλονή, ή μεγάλη όμορφία των κτισμάτων, μαρτυρεί τον Κτίστη; Γιατί εξαιτίας του τόσο μεγέθους και της τόσης όμορφιάς, κατ' αναλογία, μπορούμε σ' αυτά να δούμε τό Δημιουργό. Όλα όσα γίνονται, πράττονται και ενεργούνται στον κόσμο, έχουν αυτόν πού τά σχεδιάζει και αυτόν πού τά εκτελεί· και μόνο ο κόσμος δέν έχει Αυτόν πού τον δημιούρ-

γησε και τον στόλισε; Αν για σένα δέν υπάρχει Θεός, τί κάνεις στο χώρο όπου υπάρχουν τά του Θεού; Μένεις στο σπίτι του Θεού και αρνείσαι τον οικόδεσπότη; Ή δώσε τό ένοίκιο πού δέν είναι τίποτε άλλο από τήν ευχαριστία ή φύγε από τό σπίτι. Γιατί μένεις και μολύνεις τό σπίτι βλασφημώντας;».

Θά περιγράψουμε δύο τρελλούς:

Ο πρώτος είναι ο καπετάνιος ενός πλοίου πού ταξιδεύει σε φουρτουνιασμένη θάλασσα. Τό πλοίο κλυδωνίζεται επικίνδυνα μέσα στη σκοτεινή άγρια νύκτα, τά πανιά του κουρελιάζονται και ο καπετάνιος δέν βρίσκεται στο κατάστρωμα, αλλά έχει αποσυρθεί. Ξεφυλλίζει βιβλία και προσπαθει να μάθει πώς δημιουργούνται οί άνεμοι και πώς έρχεται ή τρικυμία στη θάλασσα· ενώ οί συνταξιδιώτες του και αυτός κινδυνεύουν. Σίγουρα είναι τρελλός.

Τόν δεύτερο θά τον βρούμε όπως δήποτε ανάμεσά μας. Είναι άρρωστος και πληγωμένος από τήν άμαρτία. Και όμως έρωτá: «ποιά είναι ή προέλευση του κακού»; Ο άνθρωπος αυτός είναι πνευματικά τρελλός. Αν ήταν υγιής και εκτός κινδύνου, θά μπορούσε να τό ρωτήσει αυτό. Τώρα, άλλες έρωτήσεις πρέπει να υποβάλλει, όπως:

«Πώς θά ελευθερωθώ από τό κακό» και όχι «πώς ήρθε τό κακό στον κόσμο». «Πώς μπορώ να πλησιάσω τον Θεό» και όχι «πώς έγιναν φρικτοί αποστάτες του Θεού οί Σοδομίτες». «Ποίο φάρμακο μπορεί να με θεραπεύσει» και όχι «πώς συνέβηκε ν' άρρωστήσω». Γιατί να χάνουμε τον χρόνο μας με άοριστολογίες, όταν έχουμε ανάγκη της συγκεκριμένης πραγματικότητας, της χάριτος του Θεού;

Αρχιμ. Ι.Ν.

Η ΖΩΗ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΜΕΡΕΣ

«Όταν είσαι κλειδωμένος σπίτι λόγω πανδημίας, μιιά τουλάχιστον κάμερα παραμονεύει συνέχεια. Δέν υπάρχει διαφυγή. Είτε βρίσκομαι στόν καναπέ καί ό γιός μου αποφασίζει νά κάνει τούρ του σπιτιού στόν φίλο του, είτε ό άντρας μου κάνει τηλεδιάσκεψη καί πρέπει νά μπουσουλήσω γιά νά μή μέ δούν οί συνεργάτες του, είτε γίνονται μάρτυρας τής άκαταστασίας τής κουζίνας του διευθυντή του σχολείου. Έννοείται ότι παρατήρησα τό φλιτζάνι μέ τό «I love Mykonos» τής δασκάλας καί τόν λεκέ στόν άριστερό της ώμο, καί ανακουφίστηκα όταν άκουσα καί άλλες μανάδες νά επιπλήττουν σέ ύψηλούς τόνους τά παιδιά τους, πιστεύοντας ότι κανείς δέν τις άκούει τήν ώρα του μαθήματος. Χαίρομαι πού θά τελειώσει αυτή ή αίσθηση ότι ζω σέ ένα τηλεπαιχνίδι, όπου δέν υπάρχουν βραβεία καί κριτές στη λήξη...».

Τό εϋστοχο κείμενο τής δημοσιογράφου (Ελ. Βλαστοϋ, Καθημερινή, 19.5.20) μέ χιούμορ δίνει μιιά γεύση τής καθημερινής ζωής στόν καιρό τής πανδημίας, όπου, λόγω των περιορισμών, εκπαίδευση καί εργασία γίνονται μέσω διαδικτύου, μέ αποτέλεσμα νά αποκαλύπτονται ... «λεκέδες» τής προσωπικής μας ζωής, πού οίγουρα θά θέλαμε νά κρύψουμε!

Η Έκκλησία μας, όμως, μέσω τής ύμνολογίας της (καί όχι μόνο) μās υπενθυμίζει κάποιο άλλο τέλος - όχι τηλεπαιχνιδιού αλλά τής επίγειας ζωής μας - μέ άδέκαστο Κριτή: «Ψυχή μου, άλλος κόσμος σέ αναμένει καί Κριτής, τά σά μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά καί δεινά». Κάποια στιγμή μās περιμένει ένας άλλος κόσμος, όπου θά δημοσιευθούν τά κρυφά μας έργα, τά όποια επιμελώς προσπαθούσαμε νά αποκρύψουμε από τις κάμερες του κόσμου αλλά δέν διέφυγαν τήν ... κάμερα του Θεού, «τό παντέφορον όμμια» του Θεού, τό μάτι του Θεού πού τά βλέπει όλα!

Όσοι, αυτό τό «μάτι του Θεού» δέν τό έζησαν σάν έναν καταπιεστή έπόπτη αλλά σάν Έλευθερωτή από τή σκλαβιά των παθών, δοξάστηκαν από τόν Θεό καί ζουν αιώνια «τήν έλευθερία τής δόξης των τέκνων του Θεού!» Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν:

- Η άγνή Σωσάννα, ή όποία δέν συγκατατέθηκε στις άσελγείς προτάσεις των μιαρών πρεσβυτών, επειδή δέν ξεχνοϋσε ότι πάντα βρισκόταν «ένώπιον Κυριου», καί σώθηκε από άδικο θάνατο μέ τή σοφή παρέμβαση του Προφήτη Δανιήλ (Σωσ. 1, 23), καί

- Ο Πάγκαλος Ιωσήφ, ό όποιος επίσης αντίστάθηκε στις προκλήσεις τής γυναίκας του Πετεφρη λέγοντας: «Πώς μπορώ νά άμαρτήσω ένώπιον του Θεού;» (Γεν. 39, 9). Γι' αυτό «άντεδοξάζετο παρά του Βλέποντος καί νέμοντος στέφος άφθαρτον».

Οί έν λόγω άγιοι, ήδη πριν από τήν Ένσαρκη Παρουσία καί τό Πάθος του Χριστού, δέχονταν μέ χαρά τό Βλέμμα του Θεού, σάν άλλη άφυπνιστική «κάμερα», νά τους προστατεύει από τήν υποδούλωση στην άμαρτία, καλλιερρώντας τόν σωτήριο φόβο μήπως λυπήσουν τόν Θεό μέ τήν παράβαση των έντολών Του!

Πόσο άδικαιολόγητοι θά είμαστε έμεις, πού είδαμε σέ τί οδυνηρό θάνατο οδήγησαν τόν Χριστό οί άμαρτίες μας, νά συνεχίζουμε νά άμαρτάνουμε, λές καί δέν ξέρουμε ότι τά ... κλειστά Του μάτια πάνω στο Σταυρό συνεχίζουν νά τά βλέπουν όλα! **Αρχιμ. Β.Α.**

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέζης
Χρυσόστομος

Υπεϋθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσίδης • ΤΗΛ. 2682051161
Κωδικός 270360

ΙΟΥΛΙΟΣ 2021 • Αρ. Φύλλου 456 • Έτος ΜΑ'

Διανέμεται δωρεάν • Εισφορές δεκτές
Έκδοτική Παραγωγή «ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.»
Άθινα

